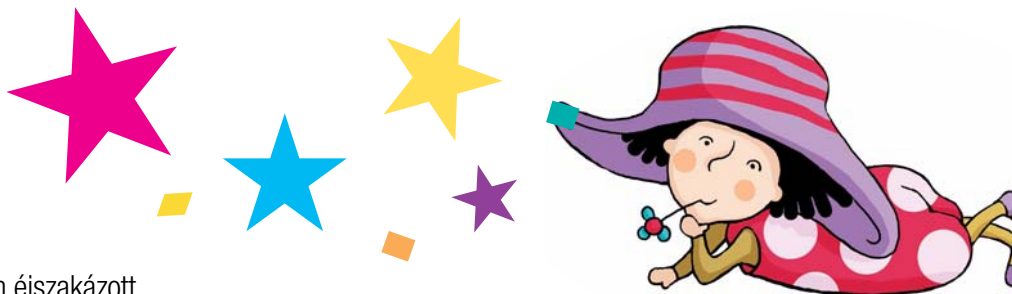

SZUDORKA KALANDJAI

5. A CSILLAGOK MESÉJE

Szudorka, a kismanó egy erdei tisztáson éjszakázott, gombaágyacskán pihent, onnan hallgatta új barátainak meséjét.

- Szépek vagytok Csillagok, ahogy ott ragyogtok az égen!
  - Kedves vagy, hogy ezt mondd – szólalt meg a legfényesebb csillag, Esthajnal. – Tudod, kezdetben nem szikráztunk, nem ragyogtunk, nem tündököltünk. Ha kíváncsi vagy rá, elmesélem Neked, mitől kaptuk ragyogó szépségünket.
  - Meséld el! – kérte a kismanó, Esthajnal pedig belekezdett a történetbe.
  - Egy réges-régi éjszakán, a Hold bánatosan sóhajtott fel:
  - Olyan egyedül vagyok! Csak a sötétség a társam ezen a világon, nincs senki, akivel beszélgethetnék.
- Meghallotta ezt a sóhajtozást egy kedves és jólelkű varázsló, aki varázsecsetjével száz és száz, ezer és ezer csillagot festett fel az égre.

- Köszönöm! – hálálkodott a Hold, és beszélgetni próbált új lakótársaival. A csillagok azonban sötétek és élettelenek voltak, nem tudtak válaszolni neki.

- Ne szomorkodj! – mondta ekkor a varázsló. Hidd el, hamarosan életre kelnek majd ezek a sötét kövecskék.

A Hold hitte is, nem is a varázsló szavait, folytatta magányos vándorlását az égen, s közben bekukucskált a házak ablakán. Láta, ahogy az egyik házban beteg kisgyermek fekszik. Édesanyja teával itatta, simogatta, borogatta forró kis testét, és egy csendes altatódalt dúdolt mellette. A szerető gondoskodástól a kisgyermek egyre jobban érezte magát. A láza csökkent, majd meg is szűnt teljesen, hajnal felé láztalanul, vidáman mosolygott édesanyjára. Az anyuka megkönnyebbülten mosolygott vissza rá, s ekkor az egyik csillag az égen ragyogni kezdett. A Hold ezután belesett egy másik ház ablakán, ahol egy kicsi lány olyan izgatott volt, hogy aludni sem tudott. Éppen születésnapja volt ugyanis, és a szüleitől gyönyörű tortát, mesekönyvet, és szép hajas babát kapott ajándékba.

A kislány örömeiben tapsikolni és kacagni kezdett, és vele együtt nevettek a szülei is. Ez volt az a pillanat, amikor megtelt étellel és ragyogással a második csillag is. És ne hidd, hogy itt vége szakadt ám a dolognak! A Hold ugyan pihenőre tért, új nap kezdődött, de a csoda tovább folytatódott. Minden igazi boldog pillanat, az őszinte mosoly, szívből jövő kacagás újabb és újabb csillagot töltött meg étellel. Este, mikor a Hold újra előbújt, nem győzött csodálkozni, hiszen az égen számtalan fényes csillag ragyogott immár. Mosolyogni kezdett örömeiben, hiszen nem volt magányos többé, sok-sok kedves, jószágos csillagbarát vette körül.

Esthajnal elhallgatott, és Szudorka is hosszasan, tűnődve nézett maga elé.

- És azóta is így van ez? – szólalt meg végül.
- Igen! – bólintott a csillag. – Az őszinte örömmek mindig óriási jelentősége van! Mindig gondolj erre, ha felnézel a csillagos égboltra!
- Ne félj, ezt soha nem fogom elfelejteni! – dűnnyögte a kismanó, és pár perc múlva már aludt is. Szüksége is volt a pihenésre, hiszen másnap újabb izgalmas kalandok vártak rá. Hamarosan megtudhatjátok ti is, mi minden történt vele, amikor felébredt.